

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

«Όταν η κοινωνία χάνει και τα funds κερδίζουν... τότε η Δημοκρατία τραυματίζεται.»

ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΚΟΥΚΙΑΝΑΚΗ

Σήμερα δεν πλειστηριάζεται ένα ακίνητο, πλειστηριάζεται η εμπιστοσύνη των πολιτών προς το κράτος, πλειστηριάζεται η πίστη ότι ο κόπος μιας ολόκληρης κοινωνίας μπορεί ακόμη να προστατευθεί. Σήμερα δοκιμάζεται αν η Ελληνική Πολιτεία στέκεται πραγματικά δίπλα στις τοπικές κοινωνίες ή αν τελικά αυτές παραδίδονται αβοήθητες απέναντι σε ισχυρούς χρηματοοικονομικούς μηχανισμούς.

Ως Δήμαρχος Αποκορώνου αισθάνομαι την υποχρέωση να απευθυνθώ δημόσια στον Πρωθυπουργό της χώρας, στους Βουλευτές του Ελληνικού Κοινοβουλίου, στον Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος κ. Γιάννη Στουρνάρα, τον οποίο ήδη έχουμε ενημερώσει, καθώς και σε κάθε θεσμικό φορέα που εξακολουθεί να πιστεύει ότι το Δημόσιο Συμφέρον δεν μπορεί να υποχωρεί μπροστά στο χρηματοοικονομικό κέρδος.

Δώσαμε έναν αθόρυβο, επίμονο και απολύτως θεσμικό αγώνα.

Όταν τα δύο ακίνητα της πρώην Ένωσης Αγροτικών Συνεταιρισμών Αποκορώνου - Σφακίων εμφανίζονταν ως ένα ενιαίο ακίνητο με αρχική τιμή πρώτης προσφοράς 695.328,92 ευρώ, η Δημοτική Επιχείρηση Ύδρευσης - Αποχέτευσης Αποκορώνου ήταν αντικειμενικά αδύνατο να συμμετάσχει, ευρισκόμενη στα πρώτα της βήματα.

Με νομικές ενέργειες και τεκμηριωμένες παρεμβάσεις σε συνεργασία με την εκκαθαρίστρια της ΕΑΣ Αποκορώνου-Σφακίων, αποδείξαμε ότι επρόκειτο για δύο διαφορετικά, αυτοτελή και ανεξάρτητα ακίνητα και το Μονομελές Πρωτοδικείο Χανίων δικαίωσε πλήρως τη θέση μας. Διέταξε τον διαχωρισμό τους και καθόρισε ξεχωριστές τιμές πρώτης προσφοράς, 245.000 ευρώ για το ένα ακίνητο και 355.000 ευρώ για το δεύτερο.

Από εκείνη τη στιγμή ξεκίνησε ένας πραγματικός αγώνας δρόμου.

Μέσα σε μόλις οκτώ ημέρες:

- συνεδρίασε το Δημοτικό Συμβούλιο,
- συνεδρίασε το Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ε.Υ.Α. Αποκορώνου,
- εκδηλώθηκε επίσημα το ενδιαφέρον για την απόκτηση του ακινήτου,
- κατατέθηκε αίτηση στο Δικαστήριο για ελεύθερη εκποίηση,
- ζητήθηκε η αναστολή του πλειστηριασμού,
- ενημερώθηκε η Τράπεζα της Ελλάδος,
- ζητήθηκε προσωπικά η παρέμβαση του Διοικητή της κ. Γιάννη Στουρνάρα,

με μοναδικό σκοπό να παραμείνει το ακίνητο στην τοπική κοινωνία, να στεγάσει τις ανάγκες της Δ.Ε.Υ.Α.Α. και να συνεχίσει να υπηρετεί τον κοινωφελή σκοπό για τον οποίο δημιουργήθηκε. Και όμως...

Το Δικαστήριο δεν έδωσε ούτε έναν μήνα, δεν έδωσε ούτε λίγες εβδομάδες ώστε να εξεταστεί ουσιαστικά η δυνατότητα νόμιμης μεταβίβασης του ακινήτου σε μία Δημοτική Επιχείρηση Κοινής Ωφέλειας και ενώ κατά τη διάρκεια του πλειστηριασμού άλλαξαν οι όροι. Έτσι, εύλογα γεννάται ένα ερώτημα που δεν αφορά μόνο τον Αποκόρωνα. Πώς είναι δυνατόν ένα ακίνητο που δημιουργήθηκε από τον ιδρώτα των αγροτών και της κοινωνίας του Αποκόρωνα, για να υπηρετεί συλλογικές ανάγκες, να μην μπορεί να παραμείνει στην κοινωνία που το δημιούργησε;

Και ακόμη μεγαλύτερο ερώτημα:

Πώς προστατεύεται το Δημόσιο Συμφέρον όταν απέναντι σε έναν Δήμο και μία Δημοτική Επιχείρηση Κοινής Ωφέλειας βρίσκεται μία εταιρεία διαχείρισης απαιτήσεων που ενεργεί για λογαριασμό αλλοδαπού επενδυτικού σχήματος με έδρα το Δουβλίνο και η οποία επιδιώκει η ίδια να αποκτήσει το ακίνητο μέσω του πλειστηριασμού;

Ο λαός μας έχει μια χαρακτηριστική έκφραση:

«Γιάννης κερνάει, Γιάννης πίνει.»

Και δυστυχώς, αυτή είναι η αίσθηση που δημιουργείται σήμερα στους πολίτες. Οι πολίτες βλέπουν μία ολόκληρη κοινωνία να αγωνίζεται να κρατήσει την περιουσία της και, απέναντί της, έναν χρηματοοικονομικό μηχανισμό που λειτουργεί για λογαριασμό αλλοδαπού fund.

Πώς να μην αισθάνονται ότι οι περιουσίες τους βρίσκονται στο έλεος οικονομικών μηχανισμών που λειτουργούν σαν αρπακτικά πάνω από τη δημόσια, τη συνεταιριστική αλλά και την ιδιωτική περιουσία, όταν ακόμη και ένας Δήμος και μία Δημοτική Επιχείρηση δεν μπορούν να προστατεύσουν μία περιουσία που προορίζεται να υπηρετεί αποκλειστικά το δημόσιο συμφέρον; Δεν μπορούμε επίσης να αγνοήσουμε ότι, σύμφωνα με τα δημοσιευμένα στοιχεία, η συγκεκριμένη εταιρεία διαθέτει εταιρικό κεφάλαιο μόλις ενός (1) ευρώ, ενώ καλείται να διαχειρίζεται περιουσίες εκατομμυρίων ευρώ και να καθορίζει την τύχη ιστορικών περιουσιακών στοιχείων ολόκληρων τοπικών κοινωνιών.

Ρωτώ δημόσια τον Πρωθυπουργό της χώρας, όλους τους Βουλευτές του Ελληνικού Κοινοβουλίου και κάθε αρμόδιο θεσμικό παράγοντα:

Είναι αυτό το κράτος που θέλουμε;

Ένα κράτος όπου μία Δημοτική Επιχείρηση Κοινής Ωφέλειας δεν μπορεί να αποκτήσει ένα ακίνητο για να στεγάσει τις ανάγκες των δημοτών, αλλά μπορεί να το αποκτήσει ένας χρηματοοικονομικός μηχανισμός που εκπροσωπεί αλλοδαπό επενδυτικό σχήμα;

Αν αυτή είναι η απάντηση, τότε δεν κινδυνεύει μόνο ο Αποκόρωνας, κινδυνεύει κάθε Δήμος, συνεταιρισμός, οικογένεια και κάθε πολίτης που πιστεύει ότι το κράτος θα σταθεί δίπλα του όταν βρεθεί απέναντι σε πανίσχυρους οικονομικούς μηχανισμούς.

Ζητούμε μόνο να αποδείξει η Ελληνική Πολιτεία ότι το Δημόσιο Συμφέρον εξακολουθεί να αποτελεί ύψιστη προτεραιότητα.

Ότι οι τοπικές κοινωνίες δεν είναι αναλώσιμες και ότι η ιστορία, η μνήμη και η συλλογική περιουσία αυτού του τόπου δεν αποτιμώνται μόνο με όρους χρηματοοικονομικού κέρδους. Ως Δήμαρχος Αποκορώνου δηλώνω ότι δεν πρόκειται να σιωπήσω και δεν θα αποδεχθώ ποτέ ότι η περιουσία που δημιούργησαν γενιές ανθρώπων με ιδρώτα, κόπο και θυσίες θα περάσει αδιαμαρτύρητα σε χέρια που δεν έχουν καμία σχέση με τον τόπο μας.

Δεν ζητούμε προνόμια. Ζητούμε δικαιοσύνη, ισονομία, σεβασμό στην ιστορία αυτού του τόπου.

Ζητούμε να αποδείξει η Ελληνική Πολιτεία ότι οι κοινωνίες έχουν μεγαλύτερη αξία από τους ισολογισμούς των funds.

Αν σήμερα δεν προστατευθεί ο Αποκόρωνας, αύριο κανείς δεν μπορεί να είναι βέβαιος ότι θα προστατευθεί ο ίδιος.

Γιατί σήμερα δεν δικάζεται μόνο η τύχη δύο ακινήτων.

Σήμερα δικάζεται η εμπιστοσύνη των πολιτών προς τους θεσμούς και το ίδιο το πρόσωπο της

Ελληνικής Δημοκρατίας.

Χαράλαμπος Κουκιανάκης
Δήμαρχος Αποκορώνου